

TRGUU organima političkih zatvorenika

制止江澤民屠殺令
緊急救援法輪功學員
Jiang Zemin: Stop Killing !

KINESKE VLASTI koje su 1999. zabranile omasovljenu fizičko-duhovnu relaksaciju Falun Gong, osnovale su konč-logore u koje zatvaraju njihove poklonike i uzimaju im organe

● Jasna Jojić

Već mesecima razne komisije Ujedinjenih nacija (UN), koje se bave ljudskim pravima, trgovinom belim robjem i ljudskim organima, izučavaju razne spise koje stižu iz Kine. Ispostavlja se da su tamo ovi problemi najdrastičniji i da, kad se na to doda problem narastajuće korupcije, pojedini nosioci režima ove najmnogoljudnije države na svetu, čine neverovatne zločine, računajući i činjenicu koju je izneo prebegli agent Službe državne bezbednosti Kine, da tamo još uvek postoje koncentracioni logori!

U njima su, prema izveštajima UN, razni kriminalci ali i politički zatvorenici. Najbrojniji su oni iz organizacije Falun Gong, koju je 1992. godine osmislio Li Honzghi. Pokret koji nema hijerarhiju, status, ni profit, već predstavlja samo želju da se čovek opusti, bude tolerantan i spokojan. A sve se to, po Falun Gongu postiže s nekoliko jednostavnih fizičkih i vežbi disanja.

Za Kineze koji vekovima unazad rado prihvataju metode relaksacije, individualne ili kolektivne, Falun Gong bio je poput joge ili taj čia. Ubrzo je pokret, kako je zvanično Asozieted Presu izjavio Ministar za sport Kine, imao više od 100 miliona praktikanata u toj državi. Na Orientalnom sajmu zdravlja, koji se decenijima organizuju u Kini, proglašen je najefikasnijim, a knjiga Honzghia, „Zhuan Falun“ je 1996. postala bestseller u celom svetu. Prevedena na više desetina jezika, uz nju je ovu alternativnu metodu rekreacije i relaksacije usvojilo još desetine miliona ljudi širom sveta. A u Americi i Kanadi postao je popularniji čak i od joge i pilatesa.

Ali dok su na zapadu ove vežbe izvođene u salama, Kinezi su se, opet po svojoj tradiciji, okupljali da ujutru ili uveče, vežbaju zajedno na otvorenom.

Olimpijada

Nepodobni i stranci

Nedavne vesti koje dolaze od reportera BBC u Kini, tvrde da je vlada ove zemlje angažovala svoju agenturu da se provele svi stranci koji će 2008. doći u Peking na Olimpijske igre i da se svakom praktikantu Falun Gonga iz bilo koje države, ili pak članovima organizacija za ljudska prava, zabranili ulaz u njihovu zemlju! „Na jednom od kriznih sastanaka Komunističke partije Kine, zameniku ministra javne bezbednosti, navodno je poveren zadatak da eliminiše Falun Gong do početka Olimpijade.

Do početka 1999. u svim većim gradovima Kine, na stotine ljudi sedeli su na trgovima i pre posla vežbali. Nekome je to, međutim, zasmetalo i trebale su im žrtve, pomjenje se u izveštaju koji je UN dao Dejvid Kilgor doskorašnjem kanadskom Državnom sekretaru za područje Azije i Pacifika.

Iako su pored narodnih masa, Falun Gong upražnjivali i svih sedam članova komiteta Politbiroa komunističke partije Kine, generali vojske, funkcioneri vlasti, pa i žena tadašnjeg predsednika Dian Ceminga. Da li zbog toga, ili iz nekih drugih razloga, tek, Ceming krajem 1999. započinje brutalan progon sa ciljem da uništi Falun Gong. Proglasio je „sektom zla“ i naredio osnivanje specijalnog vladinog tela, „Biro za postupanje s problemom Falun Gonga“ (ili Biro 610, jer je osnovan 10. junal) „sa posebnim zadatkom nadgledanje progona Falun Gong članova kroz organizovano ispiranje moza, mučenja i ubijanja“.

„Usledila su masovna hapšenja i javna spaljivanja miliona Falun Gong knjiga i drugih materijala“, piše u izveštaju UN i

dodata se: „Do današnjeg dana je nekoliko stotina hiljada Falun Gong praktikanata uhapšeno, preko 100.000 je deportovano u radne logore, a više od 1.000 potpuno zdravih ljudi se nalazi u psihijatrijskim klinikama na prevaspitanju. Sistematično mučenje i seksualno maltretiranje dešavaju se svakodnevno. Najmanje 2846, a po nekim in-

Falun Gong

formacijama čak i više njih, umrlo je od mučenja u rukama kineske policije“.

Ali, Falun Gong praktikanti, ni danas ne odustaju, komentarišu evropski reporteri iz Kine. BBC piše da oni Gandijevskim metodama pokušavaju kineskoj i svetskoj javnosti da skrenu pažnju na zločine koji se dešavaju. Zbog ovakvog odnosa osnivač Falun Gong, Hongzhi je tri godine uzastopno nominovan za Nobelovu nagradu za mir, a postao je i počasni građanin desetine najvećih zapadnih i američkih metropola.

A onda je proletos došao novi šok. Pred UN našlo se detaljno svedočenje bivšeg agenta Službe bezbednosti kineske vlade, kako se članovi Falun Gonga zatvaraju u za to posebno izgradene koncentracione logore, „iz kojih

Dokaz

Bubrezi za biranje

„Kad smo bili u Aziji da promovisemo naš Izveštaj o trgovini organima u Kini, sreli smo čoveka koji je leteo u Šangaj da dobije novi bubreg po ceni 20.000 dolara, ugovorenog pre njegovog puta. On nam je rekao da je primljen u civilno odeljenje Prve narodne bolnice, a tokom naredne dve nedelje, četiri bubrega je doneto radi uklapanja sa njegovom krvnom grupom i drugim faktorima. Nijedan se nije pokazao pogodnim zbog njegovih anti-tela i svi su odneti. Posle ovog se vratio kući, da bi dva meseca kasnije ponovo došao u bolnicu. Naredna četiri bubrega su na isti način testirana. Kad se osmi pokazao odgovarajući, operacija transplantacije je uspešno obavljena. Osam dana oporavka organizovani su mu u 85. bolnici Narodno-oslobodilačke Armije. Njegov hirurg je bio dr Tan Djiamming iz vojne oblasti Nandjing, koji je sve vreme u civilnoj bolnici nosio svoju vojnu uniformu. Primećeno je da doktor u više navrata napušta bolnicu u uniformi i vraća se 2-3 sata kasnije sa kontejnerima u kojima su bubrezi. Dr Tan je rekao pacijentu da je osmi bubreg pripada pogubljenom zatvoreniku“, piše u izveštaju UN doskorašnjeg kanadskog izaslanika za Aziju Dejvida Kilgora.

niko ne izlazi živ“, da se desetine hiljada njih muče do smrti ali da ih najčešće ubijaju planski da bi njihove organe prodavali tajnim kanalima.

On je naglasio da se najveći logor, navodno nalazi u Šenjan-

Djian Cemin

gu, da je opasan zidovima od tri metra i električnom ogradi. Vrlo sličan izveštaj dali su UN i Kanadanin Kligori i Dejvid Matas, predsednik Udruženja za

ljudska prava. Oni su 31. januara ove godine napravili analizu izjava mnogih svedoka i Koaliciji za istragu progona Falun Gonga u Kini (CIPFG), osnovanoj u Vašingtonu, (sa ogrankom u Otavi, Kanadi), sakupili sve te materjale.

Po njihovim saznanjima organizi se uzimaju i od živilih praktikanata, koje tokom, ili neposredno posle operacije, ubijaju. „Praktikante ubijene na ovaj način na kraju kremiraju, pa ne postoji ni jedno telo za pregled, koje bi se moglo identifikovati kao izvor transplantacije organa.“

Na žalost, Kina sprovodi represiju nad novinarima i branioncima ljudskih prava. Ne postoji sloboda izražavanja. Oni, koji iz Kine izveštavaju o kršenju ljudskih prava, često završavaju u zatvoru, a ponekad bivaju optuženi zbog izdaje državnih tajni. U tom kontekstu nam čutanje

da se čak sve završava u vojsci Kine: „Vojska u Kini je danas, poput zdravstva, prešla sa javnog finansiranja na privatno preduzetništvo. U Kini je vojska konglomeratski biznis. Ovaj biznis nije korupcija, odmetanje od državne politike. To je aminovano od strane države, odobreni način prikupljanja novca za vojne aktivnosti. 1985. predsednik Deng Sjaoping je izdao vojnu direktivu koja omogućuje Narodno-oslobodilačkoj vojsci da zarađuje novac za ispunu svojih opadajućih budžeta. Mnogi centri za transplantaciju i klinike u Kini su vojne institucije, koje finansiraju primaoci transplantacije organa. Vojne bolnice funkcionišu nezavisno od Ministarstva zdravlja. Sredstva koja zarađuju od transplantacija organa su veća od troškova ovih ustanova. Novac se koristi za ukupni vojni budžet.“

organizacija za ljudska prava po pitanju nasilnog ubiranja organa Falun Gong praktikantima ništa ne govori“, piše u izveštaju.

„Međunarodnom Crvenom Krstu, kao ni drugim organizacijama koje se bave ljudskim pravima, ne dopušta se da posete zatvorenike u Kini. I ovim je pristup potencijalnim dokazima blokiran.“

Nemoguće je ni da se od kineske vlade dobiju osnovne informacije o transplantaciji organa - koliko transplantacija postoji, odakle potiču organi, koliko košta jedna transplantacija, odnosno gde novac otiče“, ističe se u izveštaju UN i dodaje se sumnja

Postoji, na primer, Centar za transplantaciju organa Klinike oružane policije u Pekingu. Ova bolnica smelo izjavljuje:

„Naš centar za transplantaciju organa je naše glavno odeljenje za ostvarivanje prihoda. Bruto prihod u 2003. je bio 16.070.000 juana, a 2004. premašio je 30.000.000 juana. Učešće vojske u žetvi organa se proširuje na civilne bolnice. Primaoci nam često kažu da, čak i ako dobijaju transplantaciju u civilnoj bolnici, oni koji izvode operaciju su vojno osoblje. Vojska ima pristup zatvorima i zatvorenicima. Njihove akcije su u još većoj tajnosti nego kod civilne vlade. Za njih ne važe zakoni“. ®

